

สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจระยะยาวหลังโควิด

โดย Min Sen Concept (Social) 12 สิงหาคม 2564

แนวคิดของรัฐบาลที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 และตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นั้นมาจากการวาดฝันว่าจะให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของชาติ อยู่ที่ 5% ต่อปี ไป 20 ปี ทั้งนี้เพื่อคาดหวังว่าจะทำให้ไทยก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง เพื่อไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนดกันมานานแล้ว แต่วิธีการดำเนินการเพื่อให้ได้มานั้นจะสอดคล้องกับเป้าหมายหรือไม่ ซึ่งแนวคิดของ ดร. สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ประธาน TDRI มองว่าไม่สัมพันธ์กัน และเสนอแนวทาง คือ

แนวทางปัจจุบัน คือ การจัดการกับโรคระบาดนี้ได้ดีแค่ไหน รวมถึงการช่วยเหลือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก มีมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะช่วยให้นักเหล่านี้อยู่รอดเพื่อกลับมาสู่ระบบเศรษฐกิจ โดยมีความแข็งแกร่งเพียงพอที่จะต่อสู้ต่อไป เมื่อวิกฤตผ่านพ้นไปแล้ว

แต่การมองในระยะยาว โดยกล่าวถึงการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจหลังโควิด 19 อย่างไร ความท้าทายแรก คือ เมื่อเศรษฐกิจตกต่ำ ภาครัฐควรจะเป็นผู้ที่กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการลงทุนภาครัฐ แต่รัฐไทยมีหนี้สาธารณะค่อนข้างสูง 60 % ของ GDP และในภาวะที่ GDP ตกต่ำลง จากการที่อัตราการขยายตัวลดลง การจัดการภาครัฐที่ดี จึงมีผลต่อการจัดการของรัฐ โดยที่อัตราดอกเบี้ยของรัฐเพียง 1.6% ในขณะนี้ สิ่งที่รัฐไทยจะต้องช่วยคือ การเพิ่มอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ โดยใช้เงินเพื่อ

กระตุ้นเศรษฐกิจจริง ๆ โดยทำให้เงินที่ใช้ได้ผลสูงกว่าดอกเบี้ยผ่านกระบวนการ

1. การปฏิรูปกฎหมาย

ส่วนของการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ จะลดต้นทุนรัฐและเอกชนได้ 1.8 พันล้านบาท ซึ่งธนาคารประเทศไทยได้ดำเนินการไปแล้ว

ก.ล.ต. ได้ทำการปฏิรูปกฎหมาย เป็นการประหยัดกระดาษ และคนในการทำงาน ช่วยประหยัดเวลาได้อีก

การลดกระบวนการอนุญาต 198 เรื่อง ซึ่งเสนอแก่ 43 % และเลิก 39 % จะลดต้นทุน 1.3 แสนล้านบาทต่อปี (0.8 % ของ GDP) การพัฒนารัฐบาลดิจิทัล และแก้กฎระเบียบ ลดการพิมพ์เอกสาร และการเซ็น เพื่อเป็นการลดเวลาและทรัพยากร

2. ยกระดับระบบสาธารณสุข เช่น การฉีดวัคซีน จะช่วยให้การท่องเที่ยวฟื้นกลับมาได้เร็ว และคุ้มค่าอย่างมาก ไม่ควรหวงยาในการรักษาโรค รวมถึงการสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากรทางการแพทย์ แต่ควรทำให้การพิจารณาใช้ได้ง่าย

3. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานท้องถิ่น เช่น แหล่งน้ำขนาดเล็ก บ่อ ฝาย รัฐลงทุนลงทุนอย่างดี เพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์จากภาคการเกษตร และกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นคิดว่าทำอะไรแล้วคุ้มค่า

4. ลดการสูญเสียจากมลพิษทางอากาศ โดยต้นทุนการตายจากมลพิษทางอากาศ โดยดูจาก The Cost of Air Pollution ประเทศไทยยังคงปล่อย PM 2.5 จากรถยนต์ และการใช้พลังงาน โดยจะต้องจัดการรถเก่าจำนวนหนึ่ง โดยเฉพาะรถของภาครัฐ โดยรถเมล์ และรถบรรทุกของเอกชน ตรวจสอบสภาพรถจากอุ้งกลางที่มีประสิทธิภาพ จะทำให้คนไทยมีสุขภาพดีขึ้น เศรษฐกิจก็จะเติบโต

5. การลดอุบัติเหตุบนท้องถนน โดยมากกว่า 70 % จะเสียชีวิตจากจักรยานยนต์โดยเฉพาะช่วงกลางคืน 50 % เกิดในกรุงเทพ และคนที่เสียชีวิตโดยมากเป็นคนหนุ่มสาว เราเสียชีวิตเกือบ 20,000 คนต่อปี เราควรลดอุบัติเหตุ โดยมุ่งเป้าไปที่ การเสียชีวิตบนสะพาน สีแยกที่มีหลายสาย และเส้นไม่ตรง และรถที่ต้องลงอุโมงค์ และเสียชีวิตช่วงเข้ามิด เรามีคนเกิดน้อยลง และทำอะไรให้การเสียชีวิตลดน้อยลง ด้วยการทำป้าย และติดไฟสว่างให้เพียงพอ รวมทั้งมาตรการที่เข้มงวดทางกฎหมาย

6. ลงทุนในเด็กปฐมวัย ซึ่งคุ้มค่ามาก ซึ่งข้อมูลจาก Heckman & Materov เน้นการพัฒนาสมอง สร้างสถานดูแลเด็กในทุกชุมชน และมีพี่เลี้ยงที่ดี การให้พ่อแม่มีโอกาสในการลาเลี้ยงลูก กระตุ้นให้มีกิจกรรมต่าง ๆ จะได้ผลตอบแทนการลงทุนสูงถึง 7-10 % ต่อปี และไม่ควรเลือกปฏิบัติ หรือไม่ควรมีการเหลื่อมล้ำ

7. การลงทุนการศึกษาพื้นฐานระยะยาว เน้นการศึกษาที่มีคุณภาพสูง ปัจจุบันนักเรียนไทยมีผลการสอบ OECD แย่

ลง โดยเฉพาะใน วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ การอ่าน เราอ่านหนังสือออกแต่ไม่เข้าใจเพียงพอ งานวิจัยกล่าวว่า หากคะแนนเฉลี่ยคณิต-วิทย์เพิ่ม 100 คะแนน GDP จะโตขึ้น 2 % ต่อปี ข้อมูลจาก Hanushek and Woessman

8. การลงทุนในระบบ automation จะช่วยให้คุ้มค่าเร็ว โดยมีการคำนวณว่า ลงทุน 8 แสนบาท จะคืนทุนใน 6 เดือน จาก ดร ชัดิยา ไกรกาญจน์ พบว่าการยกระดับความสามารถของแรงงานไทย ซึ่งเดิมใช้คน 8 คนผลิตได้ 280 ชิ้นต่อชั่วโมง ปัจจุบันเป็น 4 คนผลิตได้ 550 ชิ้นต่อชั่วโมง ที่ทำงานพร้อมกับหุ่นยนต์ใน KV electronics รัฐควรช่วยด้วยการให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ และการฝึกทักษะที่ภาครัฐให้การสนับสนุน โดยไม่ต้องดำเนินการเอง

9. ปรับปรุงการผลิตแบบ Smart การใช้ระบบ automation การใช้นวัตกรรมในส่วนกระบวนการ ที่สามารถช่วยเสริมการผลิตได้

10. วิจัยและพัฒนา เป็นการพัฒนาเพื่อดูว่าคนไทยจะหาเงินอย่างไรในระยะยาว และการสร้างนวัตกรรม โดยอาศัยมหาวิทยาลัย และบริษัทใหญ่ รวมทั้งต่างประเทศมาช่วยในการวิจัย ซึ่งควรมีไม่น้อยกว่า 1 %

ทั้งหมดนี้เป็นการใช้เงิน แต่ทำให้อัตราส่วนหนี้ของรัฐเพิ่ม แต่ GDP เพิ่มขึ้น ทำให้อัตราส่วนหนี้ภาครัฐ และ GDP ลดลง และถือได้ว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า และควรมีมาตรการชี้วัดแผนงานที่มีคุณภาพ

การตั้งเป้าแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 13 อย่างทำ

ทนาย หากจะตั้งเป้าหมายที่มีคุณภาพ คือ ต้องการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยคงเป้าหมายที่ 5 % ซึ่งก่อนเกิดวิกฤตโควิด ไทยมีการเติบโตพื้นฐานประมาณ 3 % ดังนั้นการวางแผนเพิ่มอีก 2 % ด้วยการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ

0.5 % จากผลิตภาพ เช่น ฝึกทักษะแรงงาน ดูแลเด็กปฐมวัย การใช้ automation ฯ

0.5 % จากปฏิรูปภาครัฐ เช่น ทำรัฐบาลดิจิทัล และปฏิรูปกฎระเบียบ ฯ

0.5 % จากเศรษฐกิจฐานราก เช่น ทำหนองน้ำขนาดเล็ก กระจายอำนาจและให้ท้องถิ่นตัดสินใจ ทำ e-commerce ฯ

0.5 % จากเศรษฐกิจสีเขียว เช่น การลด PM 2.5 และการดูแล carbon credit โดยการเก็บภาษีสีเขียว ฯ

โดยมีรองนายก ฯ แต่ละคนดูแล และรับผิดชอบแต่ละเป้าหมายที่กำหนด

แต่จุดที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินการในไทยมาจาก mindset ที่เรามักจะคิดว่า เราทำงานแบบขีตข่า ยังทำให้ประเทศเดินมาได้ขนาดนี้ แต่หลังจากนี้ถ้าเราไม่ช่วยตนเอง ไม่พัฒนาตนเองให้จริงจัง และทำให้สำเร็จ ติดอยู่ในระเบียบเดิม ๆ แต่ไม่แก้ ซึ่งสร้างปัญหาในการจัดการโควิดและวัคซีน หากไม่แก้จะยังมี

ปัญหามากขึ้นต่อไป ถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะนำปัญหาเดิมมาปฏิรูปประเทศครั้งใหญ่จริง ๆ โดยเราเคยทำมาแล้วในปี 2540 ที่มีการปฏิรูปการเมือง หลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ

จึงควรรนำวิกฤตโควิด มาเป็นเครื่องช่วยในการปฏิรูปประเทศไปในทิศทางที่ดีขึ้น

ติดตามเรื่องราวต่าง ๆ ได้จาก www.minsenconcept.com